

פ"ה במה בהמת יוצאה וכמה אינה יוצאה (א) יוצא תגמל באספריה.
 (ונאקה) (א) בחטמי ולובדקים (בפרומביאו) וסוס בשירט
 יכל בעלי השירים) יוצאים בשיר, ונמשכים בשיר (זמון עלותם) וטובלין

רע מברסנורה

תפארת ישראל

פ"ה במה יולאה לפי שאלם מלווה על
 שניחה בהמהו נסנה ומדי
 דמנטר זי הכמה לא הוי כמשאוי ומדי
 ללא מנטרה זיה הוי כמשאוי: אספר. הגל
 שקשרו ע"ם הכמה: ונאקה. בפ"ם מוקי
 לה בנאקה לנגס דוקא שזריכה נטריחא
 יסירחא: בחטם. לוקחי כמין טבע' על כריל
 ומוקצין חוטם כנאקה ומכניסין אוס' ברוס.
 לובדקים. חמור כהא ממדינה לוד וס' קסיס
 וחוקי' וזריכין פנייה יוסר משאר' חמורי'
 הכמלאי' בשווב: בפרומביאו. רסן על כריל:
 בשיר. כמין אלעדס סביב זארו וטבעה קטועה
 זו ומכניס' בטבעה חבל ומשכין בהמה:
 וכל בעלי השיר. כגון כלבים של זידיס
 וחיות קטנות: יולאים בשיר. כרך על זאק
 החבל הקצוע בשיר: ונמשכין בשיר. ואס
 רכס מושך הכמה בחבל בששיר: ומזין עליו.
 במקומן כמות סהן זאור' הכמה אס כמלא
 במה

פ"ה א לר"ס; דאדם מלווה על שניחה
 בהמהו מדארי בכל מלאכה מליט
 מלאכה (ללקמן רס"ד ז'); רק כל משא
 משמחמה זו, לא הוי כמשאוי, אבל כשהוא
 לנטורח' יסירח', יוסר הכמה מהזוק, או
 שאינה משמחמה זו כלל, או כשהוא למו
 פאינה רגילה זו, הוי כמשא (פ"ה ס"א):
 (האלטענער); והוא חבל שבאזרס:
 (דראממעלער); והוא מין גמל קטוב'
 שקלא לרוץ, וחוקס חסר מבחל: (ז טבעה
 כריל טכועומה; לזריכה נטריחא יסירחא:
 (חמור מלוד שחוק ביוסר וז"ל חס פ"ה
 לוד לוד שחלק שניין (כנגילה ד"ז ב'), שהייה
 בגבול משא לוי סתק לגבול פ"ל (ביסין רפ"ל
 פ"ל), והס הי' ז"ל של כ"ס (בסדרין ד"ז ז'),
 והייה כהאלך יוס פירחלים (מנטער זבי פ"ה ז"ז),
 ונקלה כעם חוקס הסוס ללול; אבל הי' דהבא כרי
 אמרי' ז"ל סהא חסדל לונג, ו' חוק' לונג' סה
 פלגים, וכן נקרא כ"כ בחז"ן (ל"ה ז"ז ג', ונחוס
 ג' ס') וכן עוד הייס יש מדינה בדרושית מלגים

שנקלה ל'ויקוען, והיא הנקלה לגמס לוד; וק לשכחל ציטי' (ק"ז פ"ם) היכנייה (פ"ז ר"ע)
 ויחוקלל (כ"ז פ"ו ו' פ"ה); וק כסב ועלרים ילו אס לריס (נחלשים י' פ"ג); והס הי' עושנ נלגים
 (פסקים י"ז ז'), והיו לרכלים צטר לודס (כנשי' כה ד"י פ"א); ולגס עכר ל"ע רס לקע קידס
 שחור כשכונה (ביסין זמ"ל ב'). אמנס לודס לוד שחכר כמות (נחלשים י' פ"ג) זבי עס, לוד שלי
 ס', זליחין הקוסס שקלס כעס לייחין, והאל פסיג: (ו) *רכן כרול סנקראס בלשן רומי פ"רענום
 יכל"ל (בענים). (ז) האל קעטעטע: (ח) ככלבו זידין: (ט) ר"ל חומר למשק כחבל
 שכסיר

עיקר תירוש

(א) נאקה נשלה נקבה כמלאי' לנפס. עמד: (ב) וטזין עליהן עמקין ולא סייעין עמל סבול סהלס
 על הכסב רפסלו כמק צנפ' פיה ס' (תו' רפ"י זמל ד' ר"ז) ולפי' כ"כ עס ל"ל דלמשיק על
 סייעין

הלכתא בנירותא. כלא דס"ד.

חבל; והאכל שרידיא שוואענשאפן אכור לחסתי תוח כרים. וז"ל אכור ליתן כלי עם סופס
 לרץ זיה חרים כפסין סילו כרובי, וכשפן קריה כרובי שאיני מופסין חבל ונפלי מ"ס בשבת סוחר
 לחזירה, וכל' כנגלה משחכבה שחור לכסחה, משא"כ כנגלה סכער יוס ולא כסח עד שחוקך,
 וכן סוחר ליתן קריה אחרת כמקס הראשונה, וכן סוחר לזופף כגריס כנבשל כל זכור, משא"כ
 כלא נכשל כ"ז; והס פנה חכשיל כלא שני או אפי' חזירה לכל ראשון, הי' כזון
 דחור' לחסתי בשבת, הי' שן סכש ש"א יספן ביותר או שיזנ צמרי, סוד כרובי חוסוף חבל
 למשך כ"ז